

visningsvæsenet: Det vil det ærede Medlem jo ikke erkende for en Omorganisation). Hvad jeg vil erkende eller ikke, maa være ligegyldigt for den ærede Minister; han har sagt, at han ikke forstaar, at man kan komme til en anden Organisation af Universitetet end den, det har, og saa har han dog fremsat et Forslag, som gaar ud paa en anden Organisation. Nu har jeg hørt den ærede Ordfører sige, at han ikke vidste, hvad Mindretallet mener med den Organisation, der ønskes; men jeg har fulgt den ærede Ordførers Optræden i denne Sag fra dens Begyndelse — det gaar 12 Aar tilbage i Tiden — og jeg ved, at han mange Gange her har udtalt sig om Universitetet og hver Gang sagt, at uden en ny Organisation ansaa han det for højest betænkeligt at komme ind paa ny Lønninger for Universitetet. (Ordføreren [H. Holm]: Det sagde jeg ogsaa i Dag). Hvis den ærede Ordfører ogsaa har sagt det i Dag, saa er hans Udtalelse ikke i den skønneste Overensstemmelse med hans Handling. (Ordføreren [H. Holm]: Jeg sagde mere). Nu synes jeg, at den ærede Ordfører skulde lade mig tale. Han har selv hentydet til, paa hvilke Punkter han ønsker Universitetet anderledes organiseret, end det er, at han ønsker en Adskillelse mellem den rent videnskabelige Undervisning og den Del af Virksomheden, der vedrører Universitetets Stilling som Skole for vordende Embedsmænd, og han har mange Gange i meget stærke Ord hentydet til Eksamenkommissioner, hvad han ogsaa i Dag har hentydet til. Andre have hentydet til, at man kunde komme til forskellige Betingelser for Afdgangen til at nyde Universitetets Undervisning og til en anden Maade for Besættelsen af Universitetsposterne, f. Eks. ved en anden Ordning af Konkurrencen. Endelig er man kommen ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes Universitetets Styrelse skulde være indrettet, hvorledes Forholdet til Konfessorium skulde være. Den ærede Minister ryster paa Hovedet, men det er sikkert, at Universitetets Styrelse er fra forskellige Sider bleven fremhævet her, og det er et Spørgsmaal, som den ærede Minister, da han var Folketingsmand, ogsaa har diskuteret med os andre Folketingsmænd her i Tinget. Altsaa der er jo Punkter nok, paa hvilke overhovedet Opmærksomheden kunde rettes, naar man skulde ind paa det at faa en anden Organisation af det nuværende Universitet. Derfor vil jeg altsaa afvise dette haade for den høitærede Minister og for den ærede Ordførers Bedkommende, naar der spørges om, hvorledes Mindretallet overhovedet kan tænke

sig noget saadant som en anden Organisation. Vi tænke os derved i Virkeligheden det, som mange Gange er fremsøgt fra demokratisk Side her i Tinget, at man, om jeg saa maa sige, skulde demokratisere Universitetet paa en anden Maade, end nu er Tilfældet. Det er altsaa noget, som den ærede Ordfører i sit Hjerte indbrømmer mig, vilde være ønskeligt, om man gif til. Naar han derfor i Dag anbefaler at vedtage Lønningsloven uden Hensyn til dette, er det stik imod, hvad han ved andre Lejligheder har hævdet, og hvad der har været Folketingets Standpunkt i en Række af Aar; for vilde man overhovedet behandle Lønningsloven for Universitetet uden Hensyn til dette, saa maa jeg antage, at man ogsaa tidligere havde gaaet ind derpaa. Jeg har været Medlem af alle de Udvalg, der have været nedsatte om Universitetets Lønningslov i alle de Aar, jeg har været Medlem af Tinget, men vi have aldrig nogen Sinde taget den Sag op. Naar derfor den ærede Ordfører siger til Mindretallet, at det var urimeligt, om man ikke tidligere skulde have hørt noget om den ene eller anden Organisation, svarer jeg dertil, at i disse Udvalg, hvor den ærede Minister stadig har været Formand, (Ordføreren: H. Holm: Nej, det var det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgtres Falkensfjerne), har der aldrig været udtalt Ønsker derom. Man har altid ment, at man stod over for en Regering, med hvilken det ikke kunde nytte at forhandle angaaende en anden Organisation, og derfor kunde man heller ikke gaa ind paa Lønningsforslaget. Det har været Standpunktet, og det har jo været ret rimeligt, thi det er det Standpunkt, vi i Grunden have indtaget lige over for en Række af forskellige Institutioner, hvor man har ønsket Reformen fra Folketingets Side og ikke troet, der var anden Mulighed til at opnaa dette end samtidig med Reformerne ogsaa at behandle Lønningerne. Jeg synes i og for sig altid, det er pinligt at behandle Lønningslove. Det vil jeg tilstaa. Hvis der er et Udvalg, jeg ikke ønsker at være Medlem af, er det Lønningsudvalget, hvoraf jeg dog i Aar er Medlem. Det er uhyggeligt at skulle behandle de forskellige Embedsmænds Lønninger her i Landet og at komme til en grundig Undersøgelse af, om en Mand skal have 100 eller 200 Kr. mere i Løn. Det bliver særlig ubehageligt, naar man har selve de Embedsmænd siddende i Udvalget, hvis Lønning man skal behandle. Det gælder i alt Fald Lønningsudvalget, dertilmod ikke Universitetsudvalget — det skal jeg sige til Ros for det ærede Medlem for Københavns 4de Valgtres (Scharling), men det